

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan, izvemši ponedeljke in dneve po praznikih, ter velja po pošti prejemati, za avstro-ogerske dežele za celo leto 16 gold., za pol leta 8 gold., za četrt leta 4 gold. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 13 gold., za četrt leta 3 gold. 30 kr., za en mesec 1 gold. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 krajc. za mesec, 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele za celo leto 20 gold., za pol leta 10 gold. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijake velja znižana cena in sicer: Za Ljubljano za četrt leta 2 gold. 50 kr., po pošti prejemati za četrt leta 3 gid. — Za oznanila se plačuje od četrti-stopne petit-vrste 6 kr., če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr. če se dvakrat in 4 kr. če se tri- ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Ljubljani na celovski cesti v Tavčarjevi hiši „Hotel Evropa“. Opravništvo, na katero naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne reči, je v „Narodni tiskarni“ v Tavčarjevi hiši.

Neodgovorjene interpelacije.

V zadnji seji državnega zbora je stavil poslanec Schönerer s tovariši interpelacijo na vlado, tako rekoč eno nad interpelacijo, katera velja za državni in za deželne zборе, posebno za naše. Rekel je namreč: „glede na to, da opravičnik te zbornice izrekoma določuje, da ima vlada na interpelacije ali odgovarjati ali pa uzroke povedati zakaj ne odgovarja; glede na to, da je bilo mnogo interpelacij stavljenih, na katere vlada niti nij odgovorila niti razlogov povedala zakaj tega ne stori, dovoljujejo si podpisani vprašati: ali misli vlada uzroke povedati zakaj na mnogo interpelacij nij mogla odgovoriti.“ Ta interpelacija se z drugimi besedami da izreči: zakaj se ne spoštuje določeb parlamentarizma, zakaj se prezira jasne naredbe v naši ustavi. Ker izhaja iz ustavovernih krogov torej od strani, ki je vladi prijazna, menda vendar vlada ne bode molčala tudi na to „interpelacijo vseh interpelacij“, in rado vedni smo kaj bode minister Lasser ali Auersperg rekel, da od sebe odbija očitane neustavnega postopanja, kakoršno v interpelaciji tiči.

Da je pri nas taka interpelacija mogoča, kaže kako daleč smo še od pravega in vestnega parlamentarizma. Na Angleškem bi nikdar ne bila mogoča, ker bi cela zbornica znala sredstev najti, da bi ministra prisilila govoriti. Protivniki vsega parlamentarizma in vse samodoločbe narodov, kakor so pri nas fevdalci in pravnarji, imajo po taci prikaznih žalibog višekrat prav, ako zasmehujejo „vulgarni parlamentarizem“ in liberalizmu sploh (ne le psevdoliberalizmu s katerim tudi mi nečemo nič posla imeti).

pripisujejo vse izrastke in neugodnosti zdanjega javnega življenja.

Tudi slovenskih interpelacij je veliko tako ostalo, da vlada nij kar nič nanje odgovorila na pr. v državnem zboru dr. Vošnjakova, zaradkazensko prisiljenega nemške-uradovanja pri župniku gospodu Raiču, gr. Barbova v kranjskem dež. zboru zarad čudne agitacije uradnika g. Vesteneka, deloma dr. Zarnikova zarad germanizacije in proganjanja slovenskih uradnikov, dr. Lavričeva v gorškem deželnem zboru zarad laških protnikov, ki Slovence sodijo neumejoč njih jezika in zagovora itd. Vlada je na te interpelacije kar prevzvišeno molčala in s tem pri ljudstvu valjda nij povdignila respeкта pred ustavnim življenjem.

Poleg tega načina odgovarjanja na interpelacije narodovih zastopnikov, da se namreč glavo v pesek vtakne in molči kakor da bi nič ne bilo, — je pa še drug in sicer isto tako cvetoč običaj odgovarjanja, namreč da slavni vladni zastopniki odgovarjajo „z besedami molče“ t. j. v občnih frazah nekaj povedo, kar pa nič ne pove, da se ne drže navedenih fakt, nego si s pogumnim finim in „diplomatičnim“ zavijanjem z laka pomagajo iz zadrege. Na ta način se je odgovarjalo na veliko večino vseh slovenskih interpelacij, kolikor jih je stavljenih bilo. Tudi to je nezdravost naših občnih političnih razmer. Dokler ne bode mej vlado in mej poslanci vse in cele odkritosrčnosti, katera se pa opira na nejusobne poštene namere in tendence, tako dolgo bode naše ustavno življenje še vedno podobno republik, kateri je absolutni vojvoda na čelu.

Morebiti bode Schönererjeva in njegovih

ustavovernih tovarišev interpelacije odpravila te nedostatke v državnem zboru in potem bode vpliv tega slučaja utegnil tudi v deželne zборе seči.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 24. oktobra.

Državnega zbora odsek za pravo uravnave davkov je sklenil, da so uradni prostori duhovnikov davka prosti, a ne njih stanovanja. — Nasvet, da bi bili kloštri davka prosti, je bil zavržen. — Dr. Supan je voljen za poročevalca o peticiji italijanskih Tirolcev, glede ločitve od nemških deželanov in samostalnega dež. zbora v Trientu.

Na **Češkem** so v mestih zmagali pri volitvi za državni zbor Staročehi. Le mej Clam-Martinićem in dr. J. Gregrem v Slanem je še ožja volitev. Mladočehi so imeli precejšnje manjšine.

Hrvatski sabor je sprejel zopet 22. t. m. eno novo postavo, ki narodno svobodo utemeljuje, namreč postavo o združivanju in društvih. Zadnja seja tega zbora je najbrž denes v soboto.

Ogerski zbor se denes snide. Volil bo dotične odbore, potem pak vzame v roke volilno postavo, advokatno in notarijsko postavo in inkompatibilitetno postavo. Gliczy bode svoje predloge o novem uravnanju davkov stoprv prihodnji teden predložil. — **Magjarski** „Pesti Naplo“ se močno huduje, da pri otvorenju vseučilišča v Zagrebu niso bili Magjari dovolj prijazno sprejeti, da nij bilo napitnice na Ogersko, da so Štrossmajerja bolj odlikovali, nego Mihajloviča, da je bila cela svečanost le slovansko pobratimstvo, — kar je v magjarskih očeh greh.

Vnanje države.

Iz **Črnogore** se poroča; Turci še vedno dalje moré kristijane. V zetskih vaseh so 8 Črnogorcev in 8 družib prebivalcev, ki

Listek.

Iz Sankt-Peterburga.

[Izv. dop.]

I.

Ex omnibus aliquid,
ex toto nihil.

Preteklo je uže več mesecev, kar sem na avstrijskeji meji, če ne s solznimi očmi, vsaj nekako trepetajoč vzdihnil

„adijo! ljub'ca, starši,
z bogom, vi tovarši!“

A stoprv zdaj vam pišem prvokrat iz dalekega ruskega Petrograda. Če bi li kdo hotel znati, kako mi je bilo mogoče tako dolgo molčati, temu bi lahko navedel celo množico uzrokov, kateri so me k temu silili, no izmej vseh glavni je ta, da je neizmerno težko pričeti kako delo, s katerim se ne mislijo doseči vzdadni vspehi, katero ne spada mej dela, ki jih nazivamo dela obče blagosti. I tako delo se mi dozdeva žurnalistično pe-

čanje, žurnalistično pisanje taci ljudi, kakor sem jaz, kateri nemajo niti „a priori“ žurnalističnega peresa, niti dovoljno časa, da bi premišljeval in sem ter tja pretresoval pisali svoje članke, katerimi mislijo osrečiti publiko kakega koli roda. No, če bodem glede na to svoje načelo v protivji sam s soboj vendar le pisaril, storil bodem to iz več drugih uzrokov, celo tudi iz tega, da svoje materinščine ne pozabim za vsem, katera mi bode, kak se kaže vendar vsegda ostala največja dragocenost zaradi tega, ker zaključuje v sebi moje najlepše spomine. — Pustite mi pisati s popolno svobodo tako v reči, kakor v tvorini ali predmetu, o katerem bodem hotel govoriti, ne oziraje se ni na levo ni na desno, kde bi stal kak zagrižen šolsk lesjak, kazaje mi z vso svojo strogo naličnostjo, kako bi moral postaviti eto slovo, kako zasukati etot stavek, da bi bilo „logično“ Hvala večnemu, da sem takim ljudem vsaj enkrat ušel, spremljali so me daleko v živ-

ljenji in praznovali v podobi univerzitetnega profesorja, — slavnejši triumpf nad mojo malenkostjo. Takoj denes se uže oklenem izreka Avguštinovega „in dubiis libertas“, ali kakor bi se to po dijaško-slovensko prevelo: „fantje slovenski smo, slobodo ljubimo!“ i izvolil sem si predmet, o katerem sam nijsem še nikdar pisati mislil, opuščaje vse, česar ste se morebiti uže dolgo bali: tako navadne popotne črtice, predmet h kateremu mi je dal prvi impuls prijatelj v Beču, a drugi — tukajšnji žurnal „Golos“ — ergo incipiamus!

Ko sem misel dobil in se je resno poprijel, misel, ustaviti svoje ožje otečestvo i romati v sveto Moskvo (pars pro toto) in jo marsikateremu Slovencu celo na tihem objavil, slišal sem mnogo nepričakovanega, da mnogo popolnem neverjetnega o prvej slovanskej državi. To ti je bil dirindej; eden govori: Rusi nijso Panslovani, oni ne ljubijo drugih svojih sokravnih bratov; drug razkazuje: klimat ruski je neznosen Jugoslo-

so črnogorsko kapo nosili ubili. V Kuci, na Turškem so več hiš zapalili. 60 oseb je bežalo v gore.

Pondeljek so se *francoski* generalni sveti konstituirali. Republikanci in konservativci trde, da imajo večino. — Na dopolnilne volitve, ki bodo 8. novembra se uže zdaj velike priprave delajo, posebno od bonapartistov, kateri žalibog vedno močnejši postajajo.

Objavlja se *bruseljskega* kongresa protokol iz katerega je razvidno, da so se vele-vlasti mej drugim pogodile: da se odprta ne utrjena mesta nesmejo bombardirati, pri bombardiranju se morajo bolnice in cerkve in umetnostni hrami varovati; plenovanje je prepovedano. Novinarski dopisniki se smejo ujeti ali se z njimi ne sme, kot z ogleduhi ravnati, ako se izpričajo.

Dopisi.

Z Dunaja 22. okt. [Izv. dop.] Običajno je instalacija novega rektorja povod, da se ta ali ovi profesorjev od zbrane učeče se mladeži, ali s kakim izrazom nepovoljnosti ali zadovoljnosti počasti. Letos si je studentstvo izbralo za predmet izsikanja, kar ministra prosvete g. Stremayrja in za predmet burnemu živio-klicanju osebe profesorjev: Späth, Hyrtl, Wahlberg itd. Aula, krasna dvorana za akademične svečanosti, videla je prav dosti dijakov v sebi včeraj. Bilo jih je gotovo 1500 — 2000. Senat se zbere in prorektor Späth da po podanem poročilu o stanju akademije v zadnjem letu zlato verižico okolo vratu novemu rektorju dr. Wahlbergu, profesorju kazenskega prava. Wahlberg je prijeljena oseba mej juristi, viharji živio-klici ga sprejmo na govorniško leco, na kateri je navdušenim glasom govoril prekrasen govor o poklicu univerze v našem stoletju. W. poda v kratkih potezih zgodovino dunajske univerze, navaja boje, ki jih je ta institut vodil s klerikalizmom in birokratičnim nadzorstvom, iz katerega se je pribojeval do tje, da je sloboden dom naukom in vednostim, ki niti državnega, niti cerkvenega nadzorovanja in administriranja ne trpi. Razpravlja dalje pomen vsučilišča in v tej razpravi je dostikrat omenjal slobodno stališče instituta napram državni administraciji. Cel govor bil je na to odmerjen, vladi ali Stremayrju povedati, da čas nij zato, iz najvišjega učilišča napraviti napravo, v ka-

teri se poslužni podložniki delajo, v kateri se mladež s kasarnsko disciplino priganja k naukom.

Bilo je dosti navodkov, ki so merili na ukaz g. Stremayrja, da naj se s študenti strogo pri skušnjah ravna in strogo gleda na obiskanje kolegij. Teh se je dijaštvo poprijelo in indirektno viharimi bravo-klici navzočnemu ministru nauka dalo odgovor na njegov ukaz. Ali tega nij dosti bilo, iz burje klicev slišal se je večkrat studentovski „pereat“ in ko se je po končani svečanosti gospoda odpravljala in ko je tudi minister Stremayr proti vratom šel, dalo mu je studentstvo slovo s strašnim sikanjem. Naša univerza je izgubila dosti veljakov-učenjakov. Juridična fakulteta izgubila je duhovitega Jheringa, filozofična Vahlua, katera oba sta šla v nemško domovino in medicinska izgubila je po odstopu Hyrtla enega prvaka anatomov Evrope. Izgubila je univerza druge dobre moči in novi rektor nij zastoj govoril na adresu ministra, da naj vlada za dobre moči skrbi. Ta reč bode menda najbolje odmgnila nedostatkem, kakor je ta, da dijaštvo marljivo ne pohojeva kolegije. Naša univerza ima dosti učenih moči, ali malo tacihi, ki bi svojo zgovornostjo vlekli slušateljstvo nase in ta je glavna reč, ker tehtnih razlogov za dijaka, da ne hodi redno poslušat je dosti, neglede tega, da je dobra tretjina uboga, ki svoj čas drugim posojati mora, kateri skrbi za želodec uže v letih akademične slobode grenijo življenje. Odstopivši Hyrtl na pr. je imel zmirom polno sobano in Stein ne predava golim stenam in Wahlberg ve ne samo učeno nego i zanimivo predavati.

Ministra Stremayrja govor v Voitsbergu pred njegovimi volilci, daje zdaj gradivo za diskusije po časopistvu. Minister dobi marsikatero grenko. Pasus v njegovem govoru, da zdaj nij časa za reforme v zmedenih mejah države in cerkve, in da oblig. civil. zakona še nij tako hitro upati, da je treba skrbeti zdaj za boljše gospodarstvene razmere države, je povod hudim člankom v nemških dunajskih novinah in Stremayrju se brez dosti fraz pove, da je uže zaslužil ministersko penzijo, katero bi mu tudi Slovenci iz srca privoščili — iz svojih uzrokov.

Domače stvari.

— (Denes se slovensko gledališče) v Ljubljani začne. Upamo, da ga bodo narodnjaki obilo obiskovali. (Glej zadaj gledališčni list).

— „(Slovenskemu učiteljskemu društvu)“ v Ljubljani je vlada prenarejena pravila potrdila.

— (Učiteljsko društvo) nameravajo napraviti učitelji Logaškega okraja na Notranjskem. Tako se nam piše.

— (Postava zavrtna.) Načrt postave kateri je bil sklenen v predzadnji sešiji goriškega deželnege zbora zastran nekaterih prenapredov v deželnih šolskih postavah, nij zadobil cesarskega potrjenja. To je naznanilo namestništvo deželnemu odboru, pa nij povedalo, zakaj nij hotela vlada podpirati nasvetovanih prenapredov, vsled katere bi bile morale občine same skrbeti za zidanje in vzdrževanje šolskih poslopij in bi učitelji dobivali sposobnejše plače.

— (Iz Vrhnike) se nam poroča: Naš okrajni šolski svet nam je za začasnega nadučitelja imenoval nekega g. P. ki nam nij prav nič po volji, in ki nam vsled svojega značaja in svojega preteklega življenja tudi po volji biti ne more. Zavoljo tega pa pričakujemo, da okrajni šolski svet našo nadučiteljsko službo v kratkem razpiše, da si moremo po tem sami učitelja izbrati.

— (Iz Senožeč) smo prejeli dolžji dopis, ki občno veselje tamošnjega kraja izraža, da so se iznebili dozdanjega nepriljubljenega nemškutarskega sodnika in birokrata P., kateri je na slovenske vloge kljubovaje pošiljal nemške „bescheide“ itd. Veselé se dohoda novega sodnika g. Kržičca.

— (Germanizacija na slov. Koroškem.) Tudi na Koroškem je deželna učiteljska skupščina za nemški jezik na slov. šolah take določbe izdala, da se naenkrat na prvi pogled vidi, da je glavni namen ondotnih šol — nemščina in zopet nemščina. Kajti določbe pravijo, da se ima na mešanih šolah posebno na nemščino ozirati, in na slovenskih šolah se ima kmalu z nemščino začeti, in na zgornjih stopinjah mora samo nemščina učni jezik biti. Z drugimi besedami bi se to reklo: Slovenski dečak stopi v šolo, v šoli se ga ponemčuje in predno iz šole izstopi — mora nemško

vanom, kljubu svoje sangvinične nature bode ti zamrznilo — vse; tretji zopet: v Sankt Peterburgu ne najdeš nič slovanskega, tamoj kraljuje toliko francozizem in pruslanizem, itd. I to se je godilo na zelenem drevesu; možje, kateri se smejo všteti mej nositelje boljšega zvonka nijso nič dovolj izpodbudljivo govorili o mojem mi najsvetejšem, najkrasnejšem idealu. Mislil sem si, ali sem jaz norec, da grem iz Slovenije, po katerej mi tako — uže nij bilo za vsem varno hoditi, da bi me gde ne bili zahvatili in me prav po rimsko na kako gromado vrgli, izpitovaje mojimi revnimi ostanki novo metodo uresničevati „quia pulvis eris et in pulverem reverteris“, — ali pak so oni neumni, ker govorijo o takem, kar jim nij niti malenka izvrstno, kakor Moskva onemu Francozu, kateri jo je iskal na planiglobu v sredini afganistanskih gora, hoteč s tem pokazati nekako mrz na Rusijo, kot uže „azijatsko“ državo. Če bi mi bilo mogoče, vzdihoval sem,

vse te slabe govore ovreči, če bi mi bilo mogoče, vlastnim prepričanjem bolje soditi in pisati o ruskih razmerah, kakor si jih dozdeva večina onih, kateri pri vsakej čašici „zlate kapljice“ z navdušenjem pojo „bože carja hrani“, a takoj potem o Sibiriji sanjarijo. Srečen bi bil vsaj enkrat uznaje, ka nijso vse moje lepe ideje samo oskubna pajčeviná, kogda se kaže čas, ideale proskusiti na realih. I vot! uže po nekoliko mesečnem življenju v ruskem Sankt-Peterburgu možno mi je pisati o tujem vpljivu v Rusiji čisto drugače, nego si ono dozdevajo, morebiti po večini, sorodni jej avstrijski Slovani, o vlijanju francoskem in nemškem v različnih krogih človeške žizni i so-stojanja. Posamni človek je le podoba posamnih narodov, in kaže celega človeštva, kako on narodi se, kako raste in nastane iz malčeka mož, iz tega vel starček; tako se razvijajo v njem duševne lastnosti in sposobnosti. Mislimo si, ako uže ne po istini,

vsaj po naličnosti, po vnajnosti vesma učnega človeka, kateri ima vsega v obilnosti, kateri živi v najblistatejšnjih položajih, izveden v vsem, kar spada k bon-tonu v najširšem pomenu besede, in kateri tudi more nekoliko faktov prikazati iz svojega mnogoletnega življenja in nam tako tudi imponira z ne malo izvedenostjo v različnih položajih našega bitja. A mislimo si dalje še drugega človeka, kateri je tudi krepko vzrasel, a ne vzrasel v palači na divanu in v drahlem zraku, temveč pod milim nebom na neizmernih poljanah, kateremu so se strogo po prirodnih načelih razvili odlično živci, a kateri še malo zna o tem, kar more človeku priučiti toliko rafinirani humanizem in kateri si še v mraku predstavlja, blaženo celjo človeško in tem tudi svoj vlastni poklic. Mislimo si nadalje, ta dva človeka se srečata v življenju, pričneta se približevati drug k drugemu, njiju mejsobne razmere postajajo s časom prijeteljske, ona stopita v živo občenje mej soboj,

znati, da se more kot mladi Nemec (!) vredno mej druge nemške kulturonošce prištevati. Ta namen podučevanja imajo po onih do- ločbah vse šole brez razločka eno- in več- razredne šole, in to vse „ad majorem glo- riam Germaniae“.

— (Iz Ljutomera) se nam piše: Pri- nas išče okrajni šolski svet uže skozi 2 me- seca podučiteljev s plačo 560 gld. (kdor je zmožen petja, dobi celo 50 gld. doklade) — a še zdaj nij nič dobil, — ker jih iskati ne zna. Za podučiteljska mesta na Štajerskem morajo samo kranjski, koroški in go- riški učitelji prositi, ker so slabše plačani. Zavoljo tega je bilo, pričakovati, da bode naš glavar razpise poslal v take liste, ki se po vsem Slovenskem beró, a ne samo v graško „Grazer-Z.“ in mariborskega „G.“ katere liste še štajerski učitelji malo beró, nikar še drugi. Nadučitelj, na katerega se zanaša, nam ne more bogve koliko učiteljev, privabiti. Če bi on tudi po 100 pisem pisal do znanih mu učiteljev, bi morebiti komaj enega privabil. Tako zelo pomanjkuje učiteljev, da jih še za dobre plače nij mogoče dobiti.

— (Iz Slovenj-Gradca) se poroča graškemu uradnemu listu, da je 16. t. m. unela se mežnarjeva hiša pri sv. Antonu na Pohorji, ogenj je preskočil na cerkev, rešenje je bilo nemogoče. Farovž je ostal. Zgorela cerkev in poslopje pri njej je pri „banki Sloveniji“ zavarovano za 8200 gld.

— (Trgatev na Goriškem.) Na Kviškem, v Brestu, Gunjačah, v Vedrijanu, Šmartnem, Višnjevku, Biljani in Medani, v Drnovku, Senožečah, Fojani, Cerovem in Šte- verjanu je končala 17. t. m., in še se najde tu i tam kaj malega za trgati.

— (Živinska kuga.) Iz Sodražice se nam piše 21. oktobra: Goveja kuga v naši okolici in na Oblokah hudo razsaja; požrla je veliko in lepe živine. V vasi Podklanec (sodražke fare) je v kratkem 12 goved po komisiji pobitih, denes so zopet v bližnji vasi na Strmci (bloške fare) 31 goved pobili; govori se, da se je tudi na Gori (kamor je šla denes komisija) ta strašna bolezen začela. Trpeti morajo poleg teh katerim je živina pobita, tudi drugi kmetje iz bližnjih vasij, ker morajo imeti vso živino zaradi te bolezni zaprto. Ubogi kmet!

Razne vesti.

* (Trst in Reka.) Prizadevanje Oger- ške maritivno važnost Reke dvigniti, zahte- valo je uže veliko žrtev ne da bi se mogel do denes posebni vspeli zaznamovati. Naj- novejši statistični izkazi leta 1873 kažejo promet imenovanih dveh luk sledeči broj: V Trst je prijadralo v toku celega leta 6911 obtvorenih, 1135 praznih, odjadralo 6037 obtvorenih in 2192 praznih ladij. V Reko je došlo 2187 obtvorenih, 569 praznih, od- šlo 1626 obtvorenih in 1168 praznih ladij. Razmerje mej Trstom in Reko, približevaje se broju bark pri uvažanju in izvažanju je 3 : 1, če se pa število ton, katere ladja nosi v ozir jemlje, tako je razmerje pri prihodih 5 : 1 in pri razklariranju $5\frac{1}{2} : 1$. V preteče- nem letu se je promet reške luke neki za 15—20 odstotkov dvignil, ko se tržaški nij spremenil. — Da Reka tako slabo napre- duje in kljub velikim prizadetjem nas- proti Trstu še vedno daleč zaostaja, pripis- ujejo Madjari najprve tarifni politiki južne železnice, in tu je tehtni razlog omislika arondirati južno mrežo, katera bi vsepele južne železnice paralizirati mogla. Ogerska vlada je vedno Reki posebno pozornost obračala, finančialne sredstva deleže za zidanje v reški luki, železne ceste Karlovec Reka in Reka Sv. Peter so veliko trpeli. Na tem potu hoče Ogerska neki še naprej koracati. A trezni ogerski krogi nemajo pre- velike nade tudi v slučaju ne, ako se novi naklepi uresničijo. Madjarov goreča želja postati brodovna in maritimna moč bode splavala po Donavi, aspiracija države, ki je le kontinentalna-tudi moč na morju zado- biti je brezvspešna. vsaj nemamo ni enega izgleda kateri bi nas o nasprotji podučil. Madjar je dober jezdec, mornar pa ne bode nikdar.

Vsem bolnim moč in zdravje brez leka in brez stroškov po izvrstni

Revalesscière du Barry

v Londonu.

28 let uže je nij bolezn, ki bi jo ne bila ozdra- vila ta prijetna zdravilna hrana, pri odraslih in otrocih brez medicin in stroškov; zdravi vse bolezni v želodcu, na živcih, dalje prsne, i na jetrah; žleze i naduho, bolečine v ledvicah, jetiko, kašelj, nepre- bavljenje, zaprtje, prehlajenje, nespanje, slabosti, zlato žilo, vodenico, mrzlico, vrtoglavje, silenje krvi v glavo, šumenje v ušesih, slabosti in blevanje pri nosečih, otožnost, diabet, trganje, shujšanje, bledice in pre- hlajenje; posebno se priporoča za dojenice in je boljše, nego dojnično mleko. — Izkaz iz mej 80.000 spriče- val zdravilnih, brez vsake medicine, mej njimi spriče- vala profesorja Dr. Wurzerja, g. F. V. Beneka, pra- vega profesorja medicine na vseučilišču v Mariboru, zdravilnega svetnika Dr. Angelsteina, Dr. Shorelanda,

Dr. Campbella, prof. Dr. Dédé, Dr. Uré, grofinje Castle- Stuart, Markize de Brehan a mnogo drugih imenitnih osob, se razpošiljava na posebno zahtevanje zastoj.

Kratki izkaz iz 80.000 spričevalov.

Spričevalo zdravilnega svetnika Dr. Wurzerja, Bonn, 10. jul. 1852.

Revalesscière Du Barry v mnogih slučajih na- gradi vsa zdravila. Posebno koristna je pri driti in griži, dalje pri sesalnih in obistnih boleznih, a t. d. pri kamnju, pri prisadljivem a bolehnem draženju v scalni cevi, zaprtji, pri bolehnem bolenju v obistih in mehurji, trganje v mehurji i. t. d. — Najbolje in in neprecenljivo sredstvo ne samo pri vratnih in pr- nih boleznih, ampak tudi pri pljučnici in sušenju v grlu. (L. S.) Rud. Wurzer, zdravilni svetovalec in člen mnogo učenih društev.

Winchester, Angleško, 3. decembra 1842.

Vaša izvrstna Revalesscière je ozdravila večletne i nevarnostne prikazni, trebušnih bolezni, zaprtja, bolne čutnice in vodenico. Prepričal sem se sam gledé vašega zdravila, ter vas toplo vsakemu priporočam.

James Shoreland, ranocelnik, 96. polka.

Izkušnja tajnega sanitetnega svetovalca gosp.

Dr. Angelsteina.

Berolin, 6. maja 1856.

Ponavljaje izrekam gledé Revalesscière du Barry vsestransko, najbolje spričevalo.

Dr. Angelstein, tajni sanit. svetovalec.

Spričevalo št. 76.921.

Obergimpenn, (Badensko), 22. aprila 1872.

Moj pacient, ki je uže bolehal 8 tednov za stra- snimi bolečinami vnetje jeter, ter ničesar použiti nij mogel, je vsled rabe Vaše Revalesscière du Barry po- polnoma zdrav.

Viljem Burkart, ranocelnik.

Montona, Istra.

Učinki Revalesscière du Barry so izvrstni.

Ferd. Clausberger, c. kr. okr. zdravnik.

št. 80.416. Gosp. F. V. Beneka, pravi profesor

medicine na vseučilišču v Mariboru (Nemčija), piše v „Berliner Klinische Wochenschrift“ od 8. aprila 1872 to le: „Nikdar ne zabim, da je ozdra- vila enega mojih otrok le takozvana „Revalenta Ara- bica“ (Revalesscière). Dete je v 4. mesecu vedno več in več hujšalo, ter vedno bljuvalo, kar vsa zdravila nijso bila v stanu odpraviti; toda Revalesscière ga je ozdravila popolnoma v 6 tednih.

Št. 64.210. Markizo de Brehan, boleha je sedem let, na nespanji, treslici na vseh udih, shujšanju in hipohondriji.

Št. 79.810. Gospo vdovo Klemmovo, Düsseldorf, na dolgoletnem bolehanju glave in davljenji.

Št. 75.877. Flor. Köllerja, c. kr. vojašk. oskrb- nika, Veliki Varaždin, na pljučnem kašlju in bolehanju dušnika, omotici i tiščanju v prsih.

Št. 75.970. Gospoda Gabriela Tešnerja, sluša- telja višje javne trgovinske akademije dunajske, na skoro breznađejni prsni bolečini in pretresu čutnic.

Št. 65.715. Gospodični de Montlouis na nepre- bavljenji, nespanji in hujšanji.

Št. 75.928. Barona Sigmo 10letne hramote na rokah in nogah i. t. d.

Revalesscière je 4krat tečnejša, nego meso, ter se pri odraslih in otrocih prihrani 50krat več na ceni, gledé hrane.

V plehastih pušicah po pol funta 1 gold. 50 kr., 1 funt 2 gold. 50 kr., 2 funta 4 gold. 50 kr., 5 fun- tov 10 gold., 12 funtov 20 gold., 24 funtov 36 gold.,

— Revalesscière-Biscuiten v pušicah 4 2 gold. 50 kr. in 4 gold. 50 kr. — Revalesscière-Chocolatée v prahu in v ploščicah za 12 tas 1 gold. 50 kr., 24 tas 2 gold. 50 kr., 48 tas 4 gold. 50 kr., v prahu za 120 tas 10 gold., za 288 tas 20 gold., — za 576 tas 36 gold.

— Prodaje: Barry du Barry & Comp. na Da- saft, Wallfischgasse št. 8, v Ljubljani Ed. Mahr, v Gradcu bratje Oberanzmeyer, v Ins- bruku Diechtl & Frank, v Celovcu P. Birn- bacher, v Loni Ludvig Müller, v Mariboru

ona ustrojita nekako često novo življenje na podlagi sojedenja okolščin lastnih temu i drugemu. Kaj se bode naredilo iz tacega približevanja, spojenja v prvem tako različnih elementov? Jasno je, da bode krepkemu re- jencu prirode pričela se ugajati polagotna živen mehkužnega izpitanca rafinirane na- obraženosti, da bode on začel posnemati fine manire, katere zapazuje v svojem sosedu in da nastane takim obrazom v teku let če ne popolna vsaj slična podoba svojega sožilca, izgubivši skoro vsem svojo prvotnost, a pribavivši si njega šege le površno.

Zamenjajmo ta dva človeka z dvema narodoma na primer s francoskim in ruskim narodom, in pogledimo v zgodovino teh na- rodov, kaj se nam prikaže? Nič drugega, nego da se je z njima v teku stoletij vršilo in zvršilo isto, kar smo omenili s priliko kul- tiviranega in naravnega človeka, to se ra- zumeje, v velikih razmerah, primernih tolikim milijonom ljudij, kolikor jih brojita ta dva naroda. Namestu francoskega naroda smemo

v popolnem pravu misliti si germansko deblo, živeče v bližini ruskih Slovanov, a to še le v poznejih stoletjih. Na razvalinah rimskega imperstva osnovala so se manjše države la- tinskega in germanskega pokolenja. Te so se asimilirale druga k drugej in iz njih na- stale so tri velike države, nemška, francoska in anglijska. Vse te bile so uže ukoreninjene v svojih osnovah, ko ruske denašnje državne zgrade niti bilo nij, ko so se slovanska plemena pričela stoprv zbirati in tam pa tam konsolidirati okolo kacega središča. Pogledimo v zgodovino in lahko čemo vznati iz mejnarod- nih odnošenj navedenih držav k ruskemu carstvu in tudi iz ruskih samovladalcev, da nij moglo drugače biti, nego da je Rusija poprijela se naredb in običajev takih dr- žav, katere so jej bile ne po legi jako od- daljene, nego tudi po svojih bivateljih in no- tranjih ustrojstvih popolnem tuje, kar je pro- uzročilo, da je rusko ljudstvo posebno po mestih izgubljalo od dne do dne več svojih svojstvenostij, da se je širila vedno bolj lju-

bav k inostranstvu, a ljubav k domačinstvu je pešala; da je veljalo in se visoko cenilo samo to, kar je prišlo iz-za meje, in nota- bene, to hlepenenje za tujstvom ukoreninilo se je dovolj trdno v vseh različnih strokih, katere si moremo domnevati v civilizirajočem se državljanskem življenji, ne le v vladnih v trgovskih in privatnih odnošajih. Le v ta- kem obziru moramo mi razumevati tuje uplive na ruski svet. Ne delalo bi nam velike te- škoče, z zgodovinskimi podatki dokazati, ko bi imeli namen napisati obširnejšo razpravo o tej prikazni v ruskem življenji. A tega ne- mamo, temveč hoteli smo le čitatelja opome- noti, gde ima po našem mnenji iskati uzro- kov vsega tega. — Tudi pričakujemo, da bode o tej zanimivej točki obširno govoril g. dr. Celestin, v svojem uže teško pričako- vanem spisu o Rusiji, govoril kot objektivni Slovan govori o svojem bratu Slovanu.

(Dalje prih.)
